

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 5Cb/74/2009
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2106223865
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Arnouldová
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2013:2106223865.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany sudkyňou Mgr. Katarínou Arnouldovou v právnej veci navrhovateľa: WM Consulting & Communication, s.r.o., IČO: 34 127 798, so sídlom Piešťany, Sad A.Kmeťa 24, právne zast.: JUDr. Roman Kvasnica, advokát, s.r.o., Piešťany, Sad A. Kmeťa 24, proti odporcom: 1. E. zastúpený súdom ustanovenou opatrovníčkou Mgr. Katarínou Jakubcovou, zamestnankyňou Okresného súdu Trnava, 2. E. 3. N. 4. L., o zaplatenie 746,86 eur (pôvodne 22.500,-Sk) s príslušenstvom , takto

rozhodol:

Odporcovia v 1. až 4. rade sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľovi sumu 746,86 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 12,30 % ročne z istiny 624,93 eur od 22.09.2006 do zaplatenia, nahradiť trovy konania vo výške 66,38 eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 283,49 eur a to v mesačných splátkach po 100,- eur splatných vždy k 15. dňu v kalendárnom mesiaci, počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku až do úplného splatenia pod hrozbou straty výhody splátok s tým, že plnením jedného z odporcov zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť ostatných odporcov.

odôvodnenie:

Pôvodný navrhovateľ Slovenská sporiteľňa, a.s., Bratislava sa žalobou zo dňa 22.09.2006 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil odporcom v 1. až 4. rade zaplatiť mu spoločne a nerozdielne sumu 22.500 Sk a 12,30% úroky z omeškania z istiny 18.826,60 Sk od 22.09.2006 titulom pohľadávok zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXX. Súčasne sa domáhal náhrady trov konania a trov právneho zastúpenia. Návrh odôvodnil tým, že odporcovi v 1. rade poskytol úver vo výške 50.000 Sk, ktorý sa odporca zaviazal splácať po 1.300,- Sk, pričom záväzok bol zabezpečený ručením odporcov v 2. až 4. rade. Keďže odporcovia si svoje záväzky neplnili, dostali sa do omeškania so splácaním splátok a navrhovateľ ich vyzval na zaplatenie celého zostatku úveru, avšak k zaplateniu žalovanej pohľadávky nedošlo a to ani čiastočne.

Po začatí konania došlo k postúpeniu žalovanej pohľadávky zo Slovenskej sporiteľne, a.s. na WM Consulting & Communication, s.r.o., preto súd v zmysle § 92 O.s.p. so súhlasom posledne označeného subjektu, na návrh pripustil zmenu účastníka konania na strane navrhovateľa uznesením č.k. 5Cb/74/2009-67 zo dňa 08.11.2011.

Súd žalobe vyhovel platobným rozkazom č.k. 26Rob 973/2006-20 zo dňa 08.08.2007, ktorý sa však nepodarilo doručiť odporcovi v 1. rade do vlastných rúk, preto súd vo veci nariadil pojednávanie. Pobyť odporcu v 1. rade sa šetrením súdu nepodarilo zistiť, preto mu v konaní ustanovil opatrovníčku Mgr. Katarínu Jakubcovú, zamestnankyňu Okresného súdu Trnava.

Súd vykonal dokazovanie návrhom, jeho doplnením zo dňa 04.10.2013, výpisom z účtu, písomnými podaniami účastníkov, výsluchom navrhovateľa a odporcu v 2. a 3. rade, Zmluvou o úvere č. XXXXXXXXXXXX, oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti, výzvami na zaplatenie, ďalšími listinnými dôkazmi ako aj obsahom celého spisu a zistil nasledovný skutkový stav:

Ako vyplýva z predloženej zmluvy, právny predchodca navrhovateľa, Slovenská sporiteľňa, a.s uzavrela s odporcom v 1. rade dňa 05.09.2000 Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX., ktorou mu poskytla peňažný úver vo výške 50.000,- Sk s pohyblivou úrokovou sadzbou 15,75% ročne s lehotou splatnosti do 05.08.2005. Odporca sa zaviazal splácať úver pravidelnými mesačnými splátkami formou inkasa vo výške 1.300,- Sk vždy do 5. dňa v mesiaci s tým, že prvá splátka bude realizovaná najneskôr do 05.11.2000 a posledná najneskôr do 05.08.2005. Podľa čl. II, bodu 4, sporiteľňa je oprávnená žiadať splatenie celého úveru pred dohodnutou lehotou splatnosti naraz, ak je občan v omeškaní so splatením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace. Ďalej bolo medzi účastníkmi v tom istom bode dohodnuté, že ročný úrok sa zvyšuje od počiatku omeškania o 3% nad určenú úrokovú sadzbu platnú k tomuto dňu z celého zostatku úveru a v prípade vymáhania celého zostatku úveru súdnou cestou sa ročný úrok zvyšuje o 1% nad úrokovú sadzbu dohodnutú podľa čl. II bod 1 zmluvy o úvere.

V čl. III zmluvy bolo dohodnuté, že pohľadávka sporiteľne bude zabezpečená ručením odporcov v 2. až 4. rade, ktorí na seba vzali povinnosť uspokojiť pohľadávku sporiteľne v plnej výške, ak ju neuspokojí dlžník a to vo forme aktívnej solidarity, t.j. sporiteľňa je oprávnená požadovať plnenie celého dlhu od ktoréhokoľvek ručiteľa.

Odporca v 1. rade prestal splátky uhrádzať, preto ho sporiteľňa listom zo dňa 21.09.2004 vyzvala na zaplatenie dlžnej sumy a túto výzvu zaslala aj ručiteľom. Keďže k úhrade zameškaných splátok napriek zaslanej výzve nedošlo, dňa 08.07.2005 vyhlásila sporiteľňa mimoriadnu splatnosť úveru, ktorá skutočnosť bola všetkým odporcom oznámená listom sporiteľne zo dňa 26.07.2005. Súčasne v tomto liste sporiteľňa oznámila, že na základe mandátnej zmluvy poverila správou predmetnej pohľadávky spoločnosť Credit Clearing Center, a.s. a opätovne odporcov vyzvala k úhrade celého záväzku, v tom čase predstavujúceho sumu 19.219,60 Sk. Listom zo dňa 26.01.2012 boli odporcovia opätovne vyzvaní na zaplatenie dlhu v lehote 10 dní od doručenia výzvy, ale márne.

Navrhovateľ v konaní uviedol, že na žalobe v celom rozsahu trvá, keďže od podania návrhu nedošlo ani k čiastočnej úhrade pohľadávky. Žalovaná suma pozostáva z istiny vo výške 18.826,60 Sk a 14,30 % úroku vo výške 3.673,40 Sk. Okrem toho sa domáhal úroku z omeškania vo výške 12,30 % z istiny 18.826,60 Sk od 22.09.2006 do zaplatenia s tým, že úrok z omeškania bol stanovený v zmysle čl. II bod 4, posledný odsek zmluvy o úvere, kde sa uvádza, že občan súhlasí, že v prípade vymáhania celého zostatku úveru súdnou cestou sa ročný úrok zvyšuje o 1 % nad úrokovú sadzbu, dohodnutú podľa článku II. bod 1 tejto zmluvy, pričom v tom čase bol ročný úrok z omeškania 11,30 % ročne, preto navrhovateľ žiadal úrok z omeškania zvýšený o 1 % a to odo dňa nasledujúceho po dni, ku ktorému bola vyčíslená suma uplatnená týmto návrhom. Uviedol, že odporca v 1. rade sa s navrhovateľom po celé roky nekontaktoval, navrhovateľa skontaktoval iba odporca v 3. rade.

Odporkyne v 2. rade a 4. rade súdu uviedli, že sú si je vedomé ručiteľského záväzku, ktorý na seba prevzali, doteraz však neplatili nič, pretože keď stretli odporcu v 1. rade a pýtali sa ho na predmetný úver, povedal im, aby sa nebáli, že ho spláca. Obe odporkyne poukázali na svoju nepriaznivú finančnú situáciu, ktorá by im nedovoľovala splácať predmetný dlh. Odporkyňa v 1. rade uviedla, že je zamestnaná s mesačným príjmom netto okolo 390,- eur a má vyživovacie povinnosti k dvom maloletým deťom, navyše spláca s manželom hypotekárny úver po cca 200,- eur mesačne. Odporkyňa v 2. rade uviedla, že je na predĺženej neplatennej materskej dovolenke a má tri maloleté deti.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, účinného ku dňu 05.09.2000, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 499 Obchodného zákonníka za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššej prípustnej výške.

Podľa § 503 ods. 1 Obchodného zákonníka, záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú.

Podľa § 503 ods. 2 Obchodného zákonníka, ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

Podľa § 504 Obchodného zákonníka, dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal.

Podľa § 506 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

Podľa § 303 Obchodného zákonníka, kto veriteľovi písomne vyhlási, že ho uspokojí, ak dlžník voči nemu nespĺnil určitý záväzok, stáva sa dlžníkovým ručiteľom.

Podľa § 306 Obchodného zákonníka, veriteľ je oprávnený domáhať sa splnenia záväzku od ručiteľa len v prípade, že dlžník nespĺnil svoj záväzok v primeranej dobe po tom, čo ho na to veriteľ písomne vyzval. Toto vyzvanie nie je potrebné, ak ho veriteľ nemôže uskutočniť alebo ak je nepochybné, že dlžník svoj záväzok nespĺní, najmä pri vyhlásení konkurzu.

Podľa § 307 ods. 1 Obchodného zákonníka, ak sa za ten istý záväzok zaručí viac ručiteľov, ručí každý z nich za celý záväzok. Ručiteľ má voči ostatným ručiteľom rovnaké práva ako spoludlžník.

Podľa § 307 ods. 3 Obchodného zákonníka, pri postúpení zabezpečenej pohľadávky prechádzajú práva z ručenia na postupníka v čase, keď postúpenie oznámil ručiteľovi postupca alebo preukázal postupník.

Podľa § 308 Obchodného zákonníka, ručiteľ, ktorý splní záväzok, za ktorý ručí, nadobúda voči dlžníkovi práva veriteľa a je oprávnený požadovať všetky doklady a pomôcky, ktoré má veriteľ a ktoré sú potrebné na uplatnenie nároku voči dlžníkovi.

Podľa § 311 ods. 1 Obchodného zákonníka, ručenie zaniká zánikom záväzku, ktorý ručenie zabezpečuje.

Z vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba je dôvodná. Medzi právnym predchodcom navrhovateľa Slovenskou sporiteľňou a odporcom v 1. rade bola dňa 05.09.2000 uzavretá zmluva o úvere podľa ustanovení § 497 až 507 Obchodného zákonníka, ktorou sa sporiteľňa zaviazala poskytnúť odporcovi v 1. rade peňažné prostriedky a on sa zaviazal tieto jej vrátiť spolu s dohodnutým úrokom

v pravidelných mesačných splátkach. Banka svoju povinnosť poskytnúť peňažné prostriedky riadne splnila, ale odporca v 1. rade si nesplnil povinnosť pravidelne platiť dohodnuté splátky. Hoci spočiatku dlh splácal, počnúc aprílom 2004 prestal splátky uhrádzať a v ďalšom období už na výzvy sporiteľne nereagoval. Z dôvodu zameškania splátok banka v zmysle ustanovenia čl. II bodu 4 zosplatnila celý úver dňa 08.07.2005, a vzniklo jej právo na zaplatenie celého dlhu. Žalovaná suma pozostáva z istiny vo výške 18.826,60 Sk a 14,30 % úroku vo výške 3.673,40 Sk. Výška ročného úroku 14,30% bola určená ako základná úroková sadzba v čase zosplatnenia vo výške 11,30% určená zverejnením banky pre tento typ úverových produktov + 3% nad určenú úrokovú sadzbu v zmysle čl. II bod 4 zmluvy o úvere č. 0281786344 zo dňa 05.09.2000. Príslušenstvo pohľadávky vo výške 3.673,40 Sk je 14,30% ročný úrok zo sumy 18.826,60 Sk do 08.07.2005 vo výške 393,- Sk a 14,30% ročný úrok zo sumy 18.826,60 Sk od 09.07.2005 do 21.09.2006 vo výške 3.290,47 Sk. Banka vyzvala na plnenie aj ručiteľov - odporcov v 2. až 4. rade, ale márne.

Súd posúdil nárok navrhovateľa ako dôvodný v celom rozsahu, pričom navrhovateľ má právo domáhať sa žalovanej sumy nielen od samotného dlžníka, ktorým je odporca v 1. rade, ale aj od odporcov v 2. až 4. rade, ktorí sa v úverovej zmluve zaviazali, že ak dlžník voči veriteľovi nesplní svoj záväzok, uspokojí ho ručiteľ. Ručiteľský záväzok má subsidiárnu (podpornú) povahu, t.j. je závislý čo do svojho vzniku, zániku, platnosti a obsahu od záväzku medzi dlžníkom a veriteľom, ktorý je hlavný. Zákon požaduje, aby veriteľ uplatnil svoju pohľadávku predovšetkým u hlavného dlžníka a pre toto uplatnenie ustanovuje určitý postup. V tomto prípade je splnená podmienka, že navrhovateľova pohľadávka je splatná a dlžníka bol na plnenie písomne vyzvaný, pričom svoj záväzok v primeranej dobe od tejto výzvy nesplnil. Navrhovateľ má preto právo domáhať sa splnenia svojej pohľadávky od ručiteľa. V súdnom prípade ide o prípad podľa § 307 Obchodného zákonníka, kedy sa za rovnaký záväzok zaručilo viacero ručiteľov, pričom títo spoluručitelia sú zaviazaní na plnenie spoločne a nerozdielne. Ide o solidárny dlh (pasívna solidarita), kedy každý spoluručiteľ ručí za celý záväzok a navrhovateľ teda môže svoj dlh uplatniť voči ktorémukoľvek z nich. Ak splní jeden spoluručiteľ celý dlh, zanikne povinnosť ostatných spoluručiteľov voči veriteľovi.

Vychádzajúc z uvedeného súd návrhu v celom rozsahu vyhovel a súčasne, berúc do úvahy majetkové pomery ručiteľov, ktorí zrejme budú dlh platiť s ohľadom na skutočnosť, že odporca v 1. rade sa zdržiava na neznámom mieste, súd im povolil v zmysle ustanovenia § 160 ods 1 O.s.p. splniť dlh v splátkach tak, aby ich existencia (resp. existencia osôb odkázaných na nich výživou), nebola ohrozená.

Súčasne súd rozhodol o trovách konania podľa § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Plný úspech v súdnej veci mal navrhovateľ, ktorý si podaním zo dňa 05.11.2013 prostredníctvom svojho právneho zástupcu včas vyčíslil trovy konania vo výške 349,87 eur, ktoré predstavujú zaplatený súdny poplatok za návrh vo výške 66,38 eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 283,49 eur vyčíslené v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení účinnom v čase vykonania úkonov právnej pomoci (ďalej len „vyhláška“).

Základnú sadzbu tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby si navrhovateľ vyčíslil z tarifnej hodnoty v sume 746,86 eur v zmysle 9 ods. 1 v spojení s § 10 ods. 1 vyhlášky vo výške 51,45 eur. Trovy právneho zastúpenia si v zmysle uvedeného navrhovateľ uplatnil za 4 úkony právnej pomoci po 51,45 eur/úkon (1./ prevzatie veci a prvá porada s klientom dňa 04.05.2011, 2./ písomné podanie na súd dňa 26.05.2011, 3./ písomné podanie na súd dňa 04.10.2013, 4./ účasť na pojednávaní dňa 31.10.2013), a to celkovo v sume 205,80 eur.

Ďalej si navrhovateľ uplatnil hotové výdavky právneho zástupcu spočívajúce v režijnom paušáli. Za každý úkon právnej pomoci si uplatnil náhradu režijného paušálu v zmysle § 16 ods. 3 vyhlášky v celkovej výške 30,44 eur, a to: za 2 úkony v roku 2011 po 7,41 eur/úkon a za 2 úkony v roku 2013 po 7,81 eur/

úkon. Vyčíslenú odmenu a hotové výdavky vo výške 236,24 eur si právny zástupca navrhovateľov, ktorý je platiteľom DPH, navýšil v zmysle § 18 ods. 3 vyhlášky o 20% DPH vo výške 47,25 eur.

Po preštudovaní obsahu spisu a predloženého vyčíslenia navrhovateľom uplatnených trov právneho zastúpenia dospel súd k záveru, že pri ich vyčísľovaní postupoval právny zástupca navrhovateľa v súlade s vyhláškou, a tieto si navrhovateľ správne uplatnil v sume 283,49 eur. Nakoľko navrhovateľ mal vo veci plný úspech, súd mu v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. priznal náhradu trov konania v plnej ním uplatnenej výške, a to vrátane zaplateného súdneho poplatku vo výške 66,38 eur a na ich zaplatenie zaviazal spoločne a nerozdielne neúspešných odporcov.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Trnave.

Odvolanie musí obsahovať všeobecné náležitosti (t.j. z podania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.), musí z neho byť zrejmé proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu rozhodnutie napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205 a), f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.